

отъ слонаритѣ си, които всички били избити отъ македонскитѣ стрѣлци, разсвирѣпели отъ ранитѣ и болкитѣ, тѣ яростно се хвърляли по всички посоки и всичко тѣпчали подъ краката си. Но македонцитѣ, располагайки съ по вече, отколкото индийцитѣ, мѣсто и свобода за движенията и дѣйствиата си, дръгвали се настрана и пропускали слоноветѣ, слѣдъ което ги обсипвали съ стрѣли и ги убивали. Най послѣ македонската фаланга извършила послѣдния рѣшителенъ ударъ и заедно съ конницата съвсѣмъ смачкала Порвата войска. Половината отъ индийската конница била избита, по голѣмата частъ отъ индийската пѣхота — сжщо, а останалата успѣла да се спаси прѣзъ междинитѣ на Александровата конница. Кратеръ, като видялъ успѣха на Александра, прѣминалъ прѣзъ Хидаспъ, отбѣсналъ останената противъ него отъ Пора войска и заедно съ Александра прѣслѣдвалъ разбититѣ индийци. Тѣ понесли голѣми загуби, като изгубили около 23.000 души (20.000 пѣхота и 3.000 конница) убити, въ числото на които били двамата синове на Пора, всичкитѣ прѣводители на войскитѣ му, колесничаритѣ и слонаритѣ. А колесничитѣ и останалитѣ живи слонове, съ много плѣнници и прѣбогата плячка, паднали въ ржцѣтъ на побѣдителитѣ. Самъ Поръ показалъ необикновено мжжество и храбростъ, сражавалъ се като простъ войникъ до послѣдния крайностъ, билъ раненъ и съ голѣмъ трудъ билъ най послѣ склоненъ да се прѣдаде на Александра. Отъ уважение къмъ неговитѣ доблѣсти, Александръ не само, че му възвърналъ свободата, но запазилъ и царския му санъ, и царството му, което впоследствие значително още увеличилъ, и като побѣдилъ Пора най напрѣдъ съ силата на оржжието въ боя, слѣдъ туй го побѣдилъ съ великодушнито

си и съ това спечелилъ въ неговото лице единъ вѣренъ и прѣданъ съюзникъ.

И тѣй, резултатитѣ отъ боя при Хидаспъ били: пълно и съвършено поражение на Пора и сжщо такава побѣда на Александра. Не струвала обаче малко побѣдата на Александра и; безъ всѣко сѣмѣние, била спечелена съ несравненно по голѣми усилия и трудъ, отколкото въ третѣ прѣдшествувавши голѣми битки съ персийцитѣ при Граникъ, Иссъ и Арбела. Боя при Хидаспъ билъ най распадения отъ всичкитѣ битки на Александра: нито въ една до тогава Александръ не срѣщалъ такова храбро и упорито съпротивление и, за да издържи побѣдата, той билъ принуденъ да прибѣгне къмъ напругание на всичкитѣ си сили, на всичкия си гений. За това боя при Хидаспъ и прѣдшествувашето го прѣминуване прѣзъ Хидаспъ, което принадлежи къмъ числото на най смѣлитѣ, и искусни и блѣскави военни дѣйствиа отъ този родъ, можтъ да бжджтъ нарѣчени въ пълна смисълъ на думата *образцови*. Особенно внимание въ тѣхъ заслужватъ: 1-о искусството, съ което Александръ показвалъ, на разни пунктове на рѣката, главитѣ на войскитѣ си и при това тѣй распрѣдѣлилъ послѣднитѣ, щото тѣ лесно и скоро можали да бжджтъ съсрѣдоточени на кой-да-е пунктъ на брѣга; — 2-о всичкитѣ хитрости, употребени отъ Александра за да въведе Пора въ заблуждение и безпечностъ; — 3-о мѣстото, което избралъ за прѣминуване прѣзъ рѣката; — 4-о оставането Кратера и Мелеагра, даденитѣ имъ наставления и всички въобще распорѣждания за прѣминуването на рѣката и за боя; — 5-о самото прѣминуване и боя, въ който индийцитѣ били поколебани най напрѣдъ отъ фланга, тила и най пос-